

Требало је да, у последњу недељу, осване дан светог мученика Јустина Философа, па да и Канцелар српски и Потканцелар му коначно укапирају и признају: неке земље Европске уније нас уцењују Косовом, а једна од њих, у предлогу резолуције о Сребреници, иако јој је "наводни циљ" помирење, "геноцид помиње на 20 места (мада се Дачић мало забројао: споменут је тек 11 пута), а помирење само на једном месту"...

Истовремено, као први велики резултат величанственог, невиђеног (мислим, са становишта америчке јавности) прекоокеанског "пута мира" нашег Канцелара, у америчком Конгресу, републикански конгресмен (и копредседавајући босанског кокуса) Крис Смит, представио је резолуцију којом Представнички дом закључује да су "српске снаге у БиХ, од 1992. до 1995, спроводиле политику агресије и етничког чишћења", а режим САД се охрабрује да "настави политику подршке независности и територијалног интегритета БиХ".

И Недићев политички и интелектуални "мејнстрим" ратовао је, ономад - као овај актуелни, са русофилима и евроскептицима - са остацима англиканизма и русофилства међу Србима; за све ружно што је задесило српски народ оптуживао "странке бившег режима", од Симовићевих пучиста, преко "јудеомасона", комуниста, четника и "Черчила - Пилата", до избегличке краљевске владе у Лондону. Једино је себе, као и овај данашњи режим, амнестирао од сваке одговорности за било шта ружно...

Постоји много боље решење, штовани наши властодршци! Прочитајте, рецимо, убитачно

обраћање хрватске списатељице Ведране Рудан немачкој канцеларки, уместо што се и даље, из ушкопљене Недићеве Србије, напајате идејама типа: "Заставу ослобођења Европе од старих духовних заблуда и ропства капитализму демократије високо је подигла Немачка Адолфа Хитлера. Природно је било да и други народи којима је старо додијало пођу тим путем, руку под руку са Хитлеровом Немачком која је имала нарочито разумевања за нас - без имало противуслуга, што није нимало био случај са земљама демократског Запада које су далеко више узимале него што су давале." ("Обнова", 9. 9.1941)

Дакле, Руданова је била запрепашћена кад је прочитала како је Меркелова први немачки канцелар који је обишао концентрациони логор у коме је убијено 43.000 особа - логор Дахау, у непосредној близини Минхена! "Чудно је стога што Њемачка свијету продаје тезу како је рашчистила са нацизмом и како улаже огромне напоре да, кајући се за почињене злочине, олакша патњу преживјелима и потомцима жртава. Оптужују Вас да сте Дахау посјетили јер Вам је био на путу према једном од шатора у коме сте одржали предизборни говор и напили се пива... Може ли се реченица коју сте у логору изrekli ("Долазим с осјећајем срама") залити пивом и дјеловати увјерљиво?" - пита Руданова.

Има решења: Станите иза Екселенције која предлаже једино људско решење за изражавање пијетета према жртвама сребреничког и осталих нељудских злочина. Тражите од Бакира Изетбеговића и Драгана Човића, али и од Колинде Грабар - Китаровић, да заједно обиђете сва стратишта, од најсвежије Сребренице, преко Кравица, Босанске посаvine, Ахмића, Јасеновца, Јадовна и свих Сребреница, јадовна и јасеноваца... Тек тада ћете показати да сте достојни функција које сте узурпирали кријући се иза лажних предизборних обећања.

Има излаза из ћорсокака, поштовани главари! Замолите - али не дволично, као кад сте деведесетих исти ови ви били на власти и тражили подршку од званичне Москве, а против Јељцина потпомагали Зјугановљеве комунисте и псеудодесничаре, од Жириновског до "Едичке" - Русију и Кину да, у Савету безбедности, ставе вето на предлог резолуције против Србије и Републике Српске коју ће предложити "наши европски и амерички пријатељи"!

И, немојте више никада, поштовани Канцелару, да се "силите" како не примате налоге ни од кога а, онда, ошамарите само Русију, јер друге не смете. И поготово немојте да се, бедном заменом теза, иживљавате на новинарима којима је посао да питају, тако што њих оптужујете да "вичу" и "ућуткују народ", тј. Ваше професионалне страначке пљескаче... Претужно је то за Вашу функцију, а и не стоји Вам добро.

(Данас)